

Новомосковський кооперативний коледж економіки та права
ім. С.В. Литвиненка
Дніпропетровської облспоживспілки

Дисципліна: «Товарознавство непродовольчих товарів»

Спеціальність: «Підприємництво, торгівля та біржова діяльність»

Лекція № 13 Тканини

П Л А Н	
	1. Загальні відомості про тканини, напрям розвитку асортименту
	1. Ознаки групування та характеристика асортименту бавовняних тканин

Література:

1. *Войнаш Л.Г., Байдакова Л.І., Діаніч О.Г. та ін.* Товарознавство непродовольчих товарів. Ч. 1. – К.: НМЦ “Укоопосвіта”, 2004.
2. *Войнаш Л.Г., Байдакова Л.І., Діаніч О.Г. та ін.* Товарознавство непродовольчих товарів. Ч. 2. – К.: НМЦ “Укоопосвіта”, 2004.
3. *Л.О. Радченко* Товарознавство непродовольчих товарів: Навч. посіб. – Х.: Світ книг, 2013.

Викладач: Правда Н.В.

1. Загальні відомості про тканини, напрям розвитку асортименту

Тканина — виріб, виготовлений шляхом переплетіння ниток у процесі ткання на ткацькому верстаті. **Поздовжні нитки називаються основою, поперечні — утком.**

Тканини розрізняють за вихідним матеріалом ниток — шерстяні, шовкові, бавовняні, синтетичні та інші, а також за **способом переплетіння ниток; товщиною ниток; за рельєфним малюнком.**

Слід відрізнити від тканини інші текстильні матеріали — трикотаж, що отримують плетінням, та неткані матеріали, що одержують скріпленням шарів волокон різними способами (повсть, флізелін, фліс).

Забарвлення тканини може досягатись використанням ниток різного кольору або нанесенням барвників. Перша згадка про декоративно розмальовані доморобні тканини трапляється вже в «*Природничій історії*» Плінія Старшого.

Асортимент тканин, що виготовляються текстильною промисловістю, є різноманітним за волокнистим складом, будовою і обробкою, особливо колористичним оформленням. Він постійно поновлюється. Разом з тим частину тканин типового або класичного асортименту виготовляють без змін десятки або навіть сотні років. Це такі тканини, як ситці, сатини, крעדешини, бостони та деякі інші, що користуються стійким попитом населення.

Поновлення асортименту тканин здійснюється переважно за рахунок зміни волокнистого складу і особливо за рахунок застосування хімічних волокон, які дають можливість виготовляти максимально подібні до натуральних та інші дуже гарні й якісні тканини.

Термінологія для позначення асортименту тканин найрізноманітніша. Тут є і традиційні назви, такі, наприклад, як **батист** (за прізвищем першого виготівника - Батиста Камбрея), **бостон** (від назви міста Бостон) та ін.

Назви, що привласнюються тканинам, особливо новим, характеризують в одних випадках загальне або вузьке призначення (костюмна, платтяна, пальтова тощо), а в інших - особливості виготовлення (тканина жаккардова, полотно вибивне, полотно пістрявоткане тощо), можуть існувати й інші назви тканин.

Одним із головних чинників, що визначає різноманітність внутрішньовидової структури асортименту тканин і більшість їх споживних властивостей, є будова тканин. Саме Тому важлива роль надається окремим параметрам будови самих тканин - **ниткам** (товщині, крутці), переплетенню, густині тканин, фазі будови, фактурі поверхні тощо.

Вибір оптимальних параметрів будови тканини певного цільового призначення дає можливість забезпечити їй задані властивості, використавши найбільш ефективно позитивні властивості волокнистого складу тканини. Безпосередній вплив на будову тканини мають нитки: товщина, напрям і характер їх крутки, наявність фасонних ефектів тощо.

Залежно від товщини виготовлені тканини можуть бути тонкі або товсті, легкі або важкі, м'які або жорсткі тощо.

Переплетення впливає на розміщення ниток (пряжі) основи й утоку. Використовуючи різні переплетення, виготовляють тканини, що мають більшу або меншу зв'язність ниток (пряжі). Наприклад, тканини полотняного переплетення мають лише короткі перекриття ниток, що обумовлює найбільший зв'язок між нитками основи й утоку і, відповідно, більшу міцність на розрив і жорсткість, а тканини атласного переплетення мають більш довгі перекриття ниток, що забезпечує цим тканинам гладку поверхню і високу стійкість до стирання.

Густина тканин - основний структурний елемент тканини, який має значний вплив на її властивості (міцність, повітро-, паро- і водопроникність тощо). Розрізняють фактичну, максимальну і відносну густину тканини.

Фактична густина - число ниток, що припадають на ділянку тканини в 100 мм.

Максимальна - густина, за якої тканина заповнена рядом розташованих ниток, без переплетення і зім'яття. Вона дорівнює за основою або утком максимальному числу діаметрів ниток, які можуть бути розташовані на ділянці довжиною 100 мм.

Знаючи фактичну (Пф) і максимальну (Пм) густину тканини, можна вирахувати відносну густину (Е) за формулою

Фаза будови тканини - показник, який використовують для характеристики відносної величини взаємних згинів основи й утоку в тканині під час переплетення. Фаза будови тканини має значний вплив на такі її властивості, як товщину, стійкість до стирання, усадку, зми-нальність тощо.

Пористість - повний об'єм тканини, не заповнений волокнистим матеріалом. Тканинам властива пориста структура (пористість становить 46 - 80 % залежно від призначення тканини).

Розрізняють загальну, наскрізну, внутрішню і поверхневу пористість.

Довжина тканини залежить від волокнистого складу, її ширини та умов реалізації, вона встановлюється стандартами. Обсяг виробництва тканин визначається у погонних або квадратних метрах.

Ширина тканин має велике значення у виготовленні одягу. Від ширини значною мірою залежить кількість відходів під час розкроювання. Ширина тканин побутового призначення встановлюється стандартами і коливається в межах від 40 до 220 см.

Товщина тканини є найважливішим показником її будови. Вона залежить від товщини основи й утоку, порядку фази будови, переплетення і коливається в межах від 0,1 до 5 мм залежно від призначення тканин (суконні, костюмні, пальтові тощо).

Поверхнева густина тканини визначає кількість вкладеного у тканину волокна і залежить від хімічної природи волокна, товщини і щільності ниток, форми їх розміщення тощо.

Згідно з ДСТУ 3047-95 "Тканини та вироби поштучні. Класифікація та номенклатура показників якості", за видом використаної сировини тканини і ткані поштучні вироби поділяють на:

- бавовняні та змішані бавовняні;
- чистолляні, лляні, напівлляні, змішані лляні;
- чистововняні, вовняні та напіввовняні;
- шовкові;
- з хімічних волокон і ниток.

Бавовняні тканини і ткані поштучні вироби виготовляються з бавовняної пряжі.

Змішані бавовняні тканини виготовляються з бавовняної пряжі, одержаної бавовняним способом прядіння з бавовни в суміші з іншими волокнами, з бавовняної пряжі, у комбінації з іншими видами ниток. У змішаних бавовняних тканинах масова частка бавовняних волокон повинна бути не менше ніж 50 %.

До чистолляних відносять тканини й ткані поштучні вироби, які містять 100 % лляного волокна.

До лляних відносять тканини й ткані поштучні вироби, які містять не менше ніж 92 % лляного волокна.

До напівлляних відносять тканини й ткані поштучні вироби, які містять не менше ніж 50 % лляного волокна.

До змішаних лляних тканин і тканих поштучних виробів відносять тканини та поштучні вироби, які містять не менше ніж 15 % лляного волокна.

До чистововняних відносять тканини й ткані поштучні вироби, в яких масова частка вовняних натуральних волокон не менше ніж 95%.

До вовняних відносять тканини й тасані поштучні вироби, в яких масова частка вовняних натуральних волокон не менше ніж 70 %.

До напіввовняних відносять тканини й ткані поштучні вироби, масова частка вовняних волокон в яких не менше ніж 20 %.

Чистововняні, вовняні, напіввовняні тканини, вироблені з пряжі гребінного способу прядіння, - камвольні, а з пряжі апаратного способу прядіння - суконні.

До шовкових відносять тканини й ткані поштучні вироби, які виготовляються по основі з натурального шовку, шовкової пряжі та хімічних ниток, а по утоку - з усіх видів текстильних ниток і пряжі, а також ворсові тканини з ворсом із шовкової пряжі, хімічних ниток і пряжі із хімічних волокон.

До тканин і тканих поштучних виробів з хімічних волокон і ниток належать тканини та ткані поштучні вироби, які виготовляються з хімічних волокон і ниток або з суміші хімічних волокон з бавовною (бавовняного волокна до 50 %).

Залежно від призначення всі види тканин поділяються на групи і підгрупи.

- **тканини для одягу:** костюмні, платтяні і платтяно-костюмні; сорочкові; плащові; пальтові; для спортивного одягу; докладні; підкладкові;
- **білизняні й столові тканини:** рушникові; корсетні і для натільної та постільної білизни, скатерок, серветок;
- **ковдрові** тканини: для літніх і байкових ковдр; для ковдр, пледів чистововняних, вовняних та напіввовняних;
- **меблево-декоративні тканини:** портьєрні; меблеві; матрацні; для покривал, килимів і доріжок;
- **напірникові тканини;**
- **тканини для шезлонгів, тентів і чохлів;**
- **взуттєві тканини:** для верху взуття; підкладкові; хутро ткане для утеплення взуття;
- **текстильно-галантерейні тканини:** для носових хусточок, шарфів і хусток; для головних уборів, краваток, парасольок;
- **хутро ткане і плюш для іграшок.**

2. Ознаки групування та характеристика асортименту бавовняних та лляних тканин

Бавовняна промисловість - одна з провідних галузей.

У загальному обсязі випуску тканин частка бавовняних є найбільшою. Виготовлюваний асортимент бавовняних тканин досить широкий і різноманітний за структурою, видом обробки і призначенням.

Бавовняні тканини виготовляють з бавовни і змішаної пряжі різних способів прядіння, а також різними переплетеннями від простих (наприклад, полотняне, саржеве тощо) до найскладніших (наприклад, жаккардове). Для цих тканин є характерним різноманітний зовнішній вигляд. Вони випускаються суровими, вибіленими, гладкофарбованими, вибивними, меланжевими, пістрявотканими тощо.

Бавовняні тканини зносостійкі, гігієнічні, мають естетичний вигляд і порівняно дешеві.

Класифікація бавовняних тканин

Крім стандартної класифікації (ДСТУ 3047-95), у торгівлі застосовують і торговельну класифікацію, згідно з якою усі бавовняні тканини поділяються на групи і підгрупи.

Групи: ситцева, бязева, білизняна (підгрупи: бязева, міткалева, спеціальна), сатинова (сатини і ластики), платтяна (підгрупи: демісезонна, літня, зимова), одягова, підкладкова, тикова, ворсова, хусткова, рушникові, сурових тканин, меблево-декоративна, ковдрова, пакувальні тканини, марля і марлеві вироби, технічні тканини.

Розглянемо деякі найбільш класичні бавовняні тканини згідно із призначенням.

Білизняні тканини призначені для пошиття натільної, постільної та столової білизни, а також для спеціального одягу тощо і повинні володіти певними властивостями, тобто: гігроскопічністю, воло-гопровідністю, паро- і повітропроникністю, бути нешкідливими і стійкими до багаторазового прання.

Білизняні тканини виготовляють переважно полотняним переплетенням і випускають вибіленими й гладкофарбованими у світлі тони. До них належать:

Білизняні бязі - випускаються тільки вибіленими. Це полотна простиралові завширшки 135 - 145 см і тканини для дитячих пелюшок.

Міткалеві - вибілені й гладкофарбовані тканини полотняного переплетення. Випускають м'якої (муслін), напівжорсткої (міткаль) і жорсткої (мадаполам) обробок.

Класичною є тканина шифон - тонка, м'яка мерсеризована дуже практична тканина, з якої шиють жіночу й дитячу білизну тощо.

До спеціальних білизняних тканин належать гринсбони і тик-ластики.

Платтяно-сорочкові тканини. За структурою, характером обробки і властивостями ці тканини дуже різноманітні. Переважно це легкі, м'які еластичні тканини. Платтяно-сорочкові тканини виготовляють різними переплетеннями, частіше полотняним, саржевим, дріб-новізерунковим та жаккардовим.

Ситці - це найстаріші (понад 500 років) і найрозповсюдженіші у побуті тканини. Вони займають значну питому вагу в загальному асортименті бавовняних тканин. Популярність ситців і стійкий попит на них пояснюється їх добротністю, гарним зовнішнім виглядом, гігієнічністю тощо.

Ситці виготовляються полотняним переплетенням із пряжі середньої товщини. Розрізняють ситці щільні, середньощільні та мало-щільні.

Ситці випускають вузькі (ширина 62 см), середні (75 - 80 см) й широкі (85 - 100 см), гладкофарбованими і вибивними м'якої, жорсткої, лощеної й гофрованої обробки. Для них є притаманною велика різноманітність вибивних рисунків.

Бязі - тканини, що широко застосовуються в побуті, хоча мають досить невелику питому вагу в загальному асортименті бавовняних тканин. Їх виготовляють із пряжі трохи товщої, ніж ситці, полотняним переплетенням.

Залежно від товщини пряжі розрізняють бязі типові (25 - 29 текс), ущільнені (29 - 34 текс) та огрублені (34 - 36 текс). Порівняно з ситцями бязі важчі (поверхнева густина 124 - 160 г/м², а в ситців 92 - 110 г/м²) і грубіші, але міцніші. Бязі випускають гладкофарбованими (темних кольорів), вибіленими і пістрявотканими (рідко). Ширина - 64 - 150 см. Вибивні бязі використовують як платтяні, сорочкові й декоративні; гладкофарбовані - для виготовлення робочого й спеціального одягу, підкладкові й докладні.

Сатини виготовляють п'ятинитковим атласним переплетенням із кардної, гребінної та пневмомеханічної пряжі.

Тканини сатинової групи мають щільну гладеньку лицьову поверхню із утокових ниток (сатини) або з основних ниток (ластики). Гладка поверхня надає сатинам і ластикам високу стійкість до стирання. Частину сатинів і ластиків (особливо тонких і напівтонких) мерсеризують. Для сатинів є характерною м'яка обробка, а деякі з них піддаються стійкому тисненню й сріблясто-шовковистій обробці. Поверхнева густина сатинів і ластиків 112 - 150 г/м², ширина 60-100 см. Випускають ці тканини вибіленими, гладкофарбованими, вибивними і використовують їх для пошиття суконь, сорочок, халатів тощо.

Платтяні тканини - це найбільша за призначенням група платтяно-сорочкових тканин, різноманітних за зовнішнім виглядом і структурою. За призначенням - це сукняні, сорочкові і блузкові тканини.

Залежно від особливостей будови, обробки та сезонності групу платтяних тканин поділяють на демісезонну, літню та зимову підгрупи, а також підгрупу тканин з філаментним шовком.

Демісезонні тканини застосовують для пошиву жіночих і дитячих суконь, чоловічих та дитячих сорочок тощо. Їх виготовляють полотняним, саржевим, дрібновізерунковим та жаккардовим переплетенням із різної за будовою й товщиною кардної, гребінної і пневмомеханічної пряжі.

Серед демісезонних тканин значну питому вагу займають сорочкові тканини, поміж яких є й такі, що стали вже класичними: попліни, репси, тафта. Крім класичних, виготовляються й інші за призначенням сорочкові тканини.

До класичного асортименту платтяних тканин відносять гарус, бавовняну шотландку і піке. Шотландку і піке правильніше буде віднести до платтяно-сорочкових тканин.

Значну частину асортименту демісезонних тканин складають тканини платтяні фасонні, що мають рисунчасту фактуру за рахунок дрібновізерункових переплетень. Асортимент цих тканин значною мірою залежить від виробництва та напрямку моди.

Літні тканини відрізняються від демісезонних насамперед легкістю (поверхнева густина становить 54 - 110 г/м²) і невеликою фактичною густиною, що забезпечує

добру паро- і повітропроникність. Більшу частину літніх тканин виготовляють із тонкої гребінної пряжі (15,4 - 15,9 текс), піддають мерсеризації. Випускаються ці тканини вибіленими, гладкофарбованими і вибивними. їм властиві яскраві й соковиті тони.

До літніх відносяться такі класичні тканини, як маркізет, вуаль, батист, майя і деякі інші."

Маркізет - високоякісна легка (76 г/м²), напівпрозора, пружна тканина з дрібнозернистим ефектом. Виготовляють полотняним переплетенням з дуже тонкої (5,9x2 текс) гребінної пряжі по основі й утоку. Випускають маркізет мерсеризованим вибивним, рідше - пофарбованим і вибіленим, завширшки 80 см.

Батист - тоненька м'яка з шовковистим приємним блиском тканина, виготовлена полотняним переплетенням із гребінної пряжі лінійної густини 10 текс по основі й 8,5 текс по утоку. Поверхнева густина - 68 г/м², ширина - 80 см. Випускається мерсеризованим вибивним, гладкофарбованим та вибіленим.

Майя - напівпрозора тканина полотняного переплетення із гребінної пряжі. Це легка (78 г/м²) літня тканина, мерсеризована, переважно вибивна. Ширина тканини - 80 см.

Зимові тканини характеризуються наявністю одно- або двобічного начосу, що збільшує їх теплозахисні властивості. Виготовляють зимові тканини полотняним, саржевим, дрібновізерунковим та складним переплетенням із кардної, апаратної та пневмомеханічної пряжі лінійної густини 25 текс по основі і більш товстої (42 - 200 текс) по утоку. Начіс тканин роблять за рахунок утокової пряжі. Поверхнева густина тканин - 160 - 468 г/м², ширина - 58 - 100 см.

Класичними зимовими тканинами є байка, бумазея і фланель.

Байка. Найбільш важка (350 - 470 г/м²) и теплозахисна тканина складного (півторащарового) переплетення з густим двобічним начосом за рахунок більш товстих ниток по утоку. Випускають байку суровою і гладкофарбованою, завширшки 65-100 см.

Фланель - найрозповсюдженіша еластична, м'яка зимова тканина, виготовлена полотняним або саржевим переплетенням з двобічним начосом. Поверхнева густина тканини - 160 - 260 г/м², ширина - 58-90 см. Випускається фланель вибіленою, гладкофарбованою й вибивною. Фланель - це чудова тканина для пошиття дитячого одягу.

Бумазея - досить тонка, легка й м'яка тканина полотняного або саржевого переплетення з негустим однобічним начосом. Випускають бумазею гладкофарбованою, вибивною, рідше - вибіленою. Ширина тканини - 58 - 90 см.

Костюмно-пальтові тканини відрізняються тим, що вони важчі за платтяні, поверхнева густина становить 145 - 530 г/м². З цих тканин шиють костюми, пальта, плащі, спеціальний одяг тощо.

Відповідно до призначення костюмно-пальтові тканини повинні бути зносостійкими та формостійкими, що забезпечується переважно застосуванням пряжі середньої та вищої за середню товщини (15,4 - 71,4 текс) і порівняно високою відносною густиною, а також використанням змішаної пряжі, що складається з бавовни і синтетичних волокон (бавовняно-капронова, бавовняно-лавсанова тощо).

Костюмно-пальтові тканини виготовляються найчастіше саржевим переплетенням та його похідними, що забезпечує при значній густині достатню м'якість тканинам. Крім саржевого, застосовують (рідше) полотняне, сатинове і комбіноване переплетення.

Костюмно-пальтові тканини випускають гладкофарбованими, меланжевими, пістрявотканими, рідше вибіленими. Ці тканини (особливо спеціального призначення) піддаються спеціальним обробкам (брудозахис-ній, водозахисній тощо).

Найбільшу питому вагу серед костюмно-пальтових тканин займають одягові гладкофарбовані тканини. Виготовляють їх із однопниткової пряжі середньої та вищої за середню товщини, а також з крученої і некрученої пряжі по основі й утоку.

Класичними представниками костюмно-пальтових гладкофарбованих тканин є: діагоналі, молескіни, костюмні тканини та полотна і плащові.

Діагоналі - найрозповсюдженіші гладкофарбовані тканини, виготовлені саржевим переплетенням з однопниткової та крученої бавовняної і бавовняно-поліефірної пряжі. Діагоналі відрізняються між собою шириною, товщиною та поверхневою густиною. Для діагоналей характерна висока зносостійкість.

Молескіни - порівняно важкуваті (196 - 347 г/м²) тканини, міцні й густі, виготовлені зміцненим сатиновим переплетенням. Унаслідок значно більшої густини по утку тканини мають щільний гладенький застил на лицьовому боці, що забезпечує їм високу стійкість до стирання. Молескіни випускають гладкофарбованими, вибивними (рідше), деякі з них мерсеризують. Ширина молескінів - 62 - 110 см.

Пістрявоткані і меланжеві тканини за своїм призначенням належать до костюмних, але з них шиють штани, спідниці, куртки тощо. Більшість пістрявотканих і меланжевих тканин виготовляють саржевим переплетенням і його похідними. Найбільш розповсюдженими пістрявотканими й меланжевими тканинами є трико, костюмні й джинсові тканини.

Зимові тканини - це найбільш щільні (особливо по утку) і важкі (265 - 415 г/м²) тканини, які мають однобічний густий начіс. їх виготовляють переплетенням підсилений сатин із однопниткової або крученої пряжі середньої та вищої за середню товщини по основі й однопниткової високої лінійної густини пряжі по утку. За рахунок більш товстої пряжі по утку на тканинах одержують начіс, який підстригають і запресовують. Зимові тканини мають високу зносостійкість і добрі тешю-і вітрозахисні властивості. З них шиють теплий зимовий одяг. Класичними тканинами зимової підгрупи є сукна, вельветони й замші. Найбільш легкими є сукна (300 - 337 г/м²), потім вельветони (340 - 375 г/м²), а найважчими - замші (400 - 410 г/м²). Випускаються ці тканини переважно гладкофарбованими і меланжевими завширшки 75-145 см.

Ворсові тканини виготовляють ворсовим переплетенням вони мають на лицьовій поверхні розрізаний ворс за рахунок уткових ворсових ниток (за винятком бархату). За волокнистим складом ворсові тканини чисто бавовняні або бавовняно-поліефірні. Ці тканини мають гарний зовнішній вигляд, м'які, знесоосгійкі, приємні- на дотик. Випускаються переважно гладкофарбованими і рідше вибивними.

Основними класичними видами ворсових тканин є: бархат, вельвет-корд і вельвет-рубчик.

Бархат - тканина, яка має ворсову поверхню за рахунок основних ворсових ниток. Висота ворсу - 2 мм, поверхнева густина - 270 - 320 г/м², ширина - 140 - 145 см. Випускається переважно гладкофарбованим.

Вельвет-корд. Висота ворсу 1,5 мм, розміщений за довжиною тканини округленими смужками завширшки 3-5 мм. Тканина найбільш важка (218 - 340 г/м²); ширина - 70 - 100 см. За колористичним оформленням вельвет-корди гладкофарбовані або вибивні.

Вельвет-рубчик відрізняється від вельвет-корда насамперед тим, що має на лицьовій поверхні більш дрібні рельєфні смужки з коротшим ворсом (0,8 - 0,9 мм). Він виготовляється з тоншої пряжі і є легшим (210 - 274 г/м²). Ширина тканини - 85 - 100 см, випускається гладкофарбованою і вибивною.

Підкладкові тканини. Застосовуються у швейному виробництві. Головною вимогою до них є гладенька слизька поверхня, що забезпечує підвищену стійкість до стирання, а відповідно і зносостійкість, малу усадку, високу стійкість фарби до мокрого і сухого тертя, поту й мокрих обробок.

Підкладкові тканини виготовляються саржевим або атласним переплетенням із кардної або пряжі БД бавовняної і бавовняно-поліефірної (25 і 33 %), середньої і вище середньої товщини. Поверхнева густина підкладкових тканин від 90 г/м² до 180 г/м², ширина - 62 - 135 см. Їх випускають гладкофарбованими, рідше - вибіленими і вибивними. Основними підкладковими тканинами є коленкор, саржа рукавна і кишенькова.

Меблево-декоративні тканини об'єднують значну кількість різних за структурою і художньо-колористичним оформленням тканин і декоративних поштучних виробів. Їх виготовляють простими, дріб-новізерунковими, жаккардовими та складними переплетеннями із пряжі однопіткової крученої, трощеної, фасонної різної лінійної густини. Пряжа - бавовняна, бавовняно-вовняна, з хімічними волокнами і в сполученні з хімічними нитками. Залежно від структури і сировинного складу поверхнева густина може бути від 80 г/м² (канва вишивальна) до 758 г/м² (тканина декоративна). Ширина тканин - 80 - 160 см. За обробкою це переважно пістрявоткані, рідше - гладкофарбовані, вибілені та вибивні тканини.

До меблево-декоративних тканин ставляться високі вимоги щодо зовнішнього оформлення, до світлостійкості фарбування і стійкості до стирання.

За призначенням розрізняють тканини меблеві, драпірувальні, порт'єрні, декоративні, для чохлів, покривал, фіранок, скатерок тощо.

Залежно від структури меблево-декоративні тканини поділяються на гобеленові, ворсові, жаккардові, фактурні, вибивні, ажурні, гардинні.

Поштучні вироби. Специфічними товарними характеристиками бавовняних поштучних виробів є їх розміри і характер зовнішнього оформлення.

До асортименту тканих бавовняних виробів входять хустки, рушники, ковдри, простирадла і декоративні поштучні вироби.

Хустки виготовляються: головні - вибивні, мерсеризовані, розмірами 76x76, 78x78, 80x80, 83x83, 105x105 см і носові хусточки розмірами 38x38, 39x39, 45x45 (чоловічі), 28x28 (жіночі), 20x20, 25x25 (дитячі).

Рушники випускаються: махрові (більшість) і жаккардові простирадла махрові, полотна рушникові жаккардові тощо. Основні вимоги до рушників - високе водовбирання. Рушники виготовляють полотняним креповим, жаккардовим, вафельним і махровим переплетенням. Кінці рушників можуть бути оброблені швом, оверлоком, а також з бахромою і обсіпкою.

Рушники й простирадла махрові випускаються вибіленими, з кольоровою смугою, пістрявотканими і вибивними завширшки 35 - 80 см, завдовжки 80 - 165 см (для рушників), 100x159, 150x212, 160x200, 160x212 см (для ковдр махрових).

Ковдри залежно від особливостей виготовлення поділяються на байкові і літні. Байкові мають підвищену товщину і двобічний начос.